

BULETIN INFORMATIV

HOSPICE EMANUEL

Concert Voci pentru Hospice

În luna noiembrie am organizat în parteneriat cu Secția de Pedagogie Muzicală a Universității Emanuel Oradea, cea de a IX - a ediție a concertului caritabil „Voci pentru Hospice”. Evenimentul muzical a fost susținut de Corul Evanghelic din București și Corul Mixt de Cameră al Universității Emanuel, alături de instrumentiști de la Filarmonica de Stat Oradea, sub bagheta dirijorului Emanuel Bălăceanu. Au participat ca invitați speciali, renumitul violoncelist Octavian Lup din București și tenorul clujean Ruben Mureșan. Oaspete de onoare la concert a fost dl. Graham Perrols (director al organizației Hospices of Hope din Marea Britanie, fondator al Fundației Hospice Casa Speranței), căruia i-a fost înmănat un trofeu omagial, pentru introducerea în urmă cu 25 de ani a conceptului hospice și de îngrijire paliativă în

Foto: Marinela Murg, Graham Perrols, David Butterworth, Paul Negruț

România. Un trofeu a fost oferit și Fundației pentru Comunitate Cluj, prin directorul organizației, d-l Imre Andras, pentru susținerea timp de 5 ani consecutiv a proiectelor de terapie emoțională derulate de Hospice Emanuel, prin „Programul Mol pentru sănătatea copiilor”. Orădenii prezenți la concert au dăruit cu generozitate suma de 20.208 lei, pentru a ajuta personalul nostru să își poată continua activitatea prin care le oferim servicii de îngrijiri paliative gratuite, adulților și copiilor care suferă de cancer în stadiu avansat. Sponsorii: Hotel President Băile Felix, Hotel Cetate Oradea, Flor Delis Flowers SRL, Universitatea Emanuel și Biserica Baptistă Emanuel din Oradea.

“Oare eu cât mai #rezist?”

Campania umanitară **“Oare eu cât (mai) #rezist?”**, inițiată în aprilie 2017 de către Marius Cruceru, capelan hospice, s-a încheiat la sfârșitul lunii ianuarie 2018. Campania a adus în contul Fundației destinat construcției **“Centrului de îngrijiri paliative pentru adulți și copii”** suma de 20350 EUR. Hospice Emanuel mulțumește: sponsorilor care au dăruit cu dragă inimă, pentru construcția centrului hospice, zona de pediatrie; sportivilor amatori sau de performanță, pentru efortul fizic depus și pentru străduința de a găsi sponsori care să le finanțeze kilometrii parcurși în scop caritabil; și lui Marius Cruceru, pentru inițierea, sufletul și efortul depus ca această campanie să devină cu adevărat un succes.

Lege a îngrijirilor paliative în România

După mai bine de 25 de ani de muncă asiduă și multă perseverență, avem aprobată în cele din urmă, o lege a îngrijirilor paliative în România. Propuneri legislative și demersuri în acest sens, au fost inițiate de colegii noștri de la Hospice Casa Speranței Brașov, cărora ne-am alăturat începând cu anul 1998 și alți profesioniști din domeniu, membri ai Asociației Naționale de Îngrijire Paliativă (ANIP). Apreciem îndeosebi devotamentul și efortul depus de Conf. Dr. Daniela Moșoiu și d-na Mălina Dumitrescu (Brașov), precum și de alți profesioniști ANIP, care reuniți în grupuri de lucru, și-au adus de-a lungul anilor contribuția la elaborarea și promovarea standardelor de calitate în serviciile de îngrijiri paliative și a legii care reglementează cadrul de funcționare a acestora în România. Printre ei se numără și colega noastră Marinela Murg, director executiv la Hospice Emanuel. Începând cu anul 2001, Marinela a contribuit în calitate de membru al Comitetului de Experți din cadrul Consiliului Europei, la elaborarea Recomandării Rec (2003) 24 privind îngrijirea paliativă. Documentul recomanda guvernelor statelor membre încă din anul 2003, să adopte politici și măsuri legislative pentru crearea unor strategii naționale și comprehensive în îngrijiri paliative. După 15 ani, odată cu publicarea Ordinului Ministerului Sănătății nr. 253/2018, pentru aprobarea Regulamentului de organizare, funcționare și autorizare a serviciilor de îngrijiri paliative, România se aliază statelor care respectă această Recomandare a Consiliului Europei. Este o realizare deosebită, chiar istorică, întrucât legea asigură pacienților cu boli cronice progresive și familiilor lor, dreptul de a beneficia de servicii paliative de bază sau specializate, în funcție de nevoi. Avem speranța ca prin implementarea unei strategii naționale de dezvoltare coordonată a serviciilor, în viitor li se va putea asigura accesul nediscriminatoriu la îngrijiri paliative, tuturor pacienților și familiilor care le necesită.

Când boala îți răpește sora

„A vorbi despre sora mea, pentru mine, este ca un moment de rugăciune. Numele ei, Scânteioara Teodora, răsună în sufletul meu și luminează tot întunericul durerii în care am rămas fără ea. Sora mea a fost economist, dar, în mod paradoxal, nu a contabilizat niciodată generozitatea. A fost o iubitoare de frumos, o femeie elegantă cu o atitudine regală și un zâmbet de înger trist, tristețe ce purta poveri trecute și prevestea parcă vestea ce venea: cancer - colangiocarcinom intrahepatic, stadiul IV. Din 25 octombrie 2014 a început lupta. A luptat asemeni lui Sisif ce rostogolea un bolovan în sus pe munte. Într-un mod absurd și împotriva tuturor răspunsurilor și evidențelor, a vrut să creadă că Dumnezeu va face o minune. Însă nicio gândire pozitivă nu ajută când corpul este torturat de durere. ”Totul până la durere”, obișnuia să spună. Acesta este momentul în care am venit în contact cu echipa Hospice. Din luna mai până în septembrie când porțile Cerului s-au deschis, iar sora mea a plecat, la numai 44 de ani, i-am avut alături aproape până în ultima clipă. În toată lupta noastră am întâlnit oameni, am întâlnit medici și am întâlnit îngeri. Pentru că cei care au ales o profesie atât de nobilă și de grea, nu pot fi numiți doar oameni. Majoritatea oamenilor fug de suferință, iar această echipă intră în casă și devine parte din familie. Profesionalismul, căldura sufletească și dăruirea sunt calitățile cu care deschid ușa și sprijină mental, sufletește și medical, atât pacientul, cât și aparținătorii. Este o neputință greu de suportat să asisti la suferința, degradarea și, ulterior, la plecarea unei persoane dragi. Oricât de mult ai iubi, nu poți schimba nimic, dar hospice-ul poate schimba modul cum traversează un pacient perioada aceasta. Calitatea vieții, demnitatea umană, conexiunea dintre știință (medicina) și Dumnezeu, toate acestea sunt valorile cultivate de către Hospice Emanuel, în străduința lor de a da viață zilelor.”

Respect pentru hospice!

Când verdictul de cancer un om l-a primit
Nu-i mai este destul să se știe iubit.
Căci vine la pachet cu disperarea
Însingurarea sufletului ce-și simte-ncătușarea.
Și nicio vorbă nu mai este leac
Pentru durerile ce vin și-ți dau viața peste cap.
Stă - n puterea omului să sufere
Până când demnitatea i se zguduie.
Oricât de bun ți-e sufletul și de curat
Oricât de sus ai fi-n societate și de bogat.
Oricât de mult ai vrea să nu te plângi
Durerea tot te umilește, te-aruncă în genunchi.
Suferința fizică te-ndobitocește
Distruge tot, credința o orbește!
Mă-nchin în fața celor ce-au înțeles
Că poți să-nfrunți durerea, că ești suflet ales!
Echipa hospice merită respect
Astăzi sunt vocea ce-o spune direct.
Că dincolo de strigătul neputinței
Am auzit, prin ei, glasul voinței.
Voința de a lupta alături de noi
Cu demnitate să privim spre Viața de Apoi.

Adriana Vașadi, sora Scânteioarei

Nichole Carr, voluntarul anului 2017

Direcția de Asistență Socială Oradea, a organizat la data de 1 martie 2018 "Gala Voluntarului din Domeniul Social", un eveniment prin care este recunoscută și apreciată munca voluntarilor din sectorul public și ONG, în beneficiul persoanelor cu nevoi sociale din comunitate. În cadrul Galei Voluntarului care s-a desfășurat la Sala Mare a Primăriei Municipiului Oradea, Nichole Carr a primit premiul pentru "Voluntarul anului 2017" la Fundația Hospice Emanuel.

Mulțumim Nichole, pentru dăruirea ta față de pacienți și pentru valoarea pe care o aduci organizației noastre!

Foto: Nichole și băiețelul unei paciente

„De mai bine de un an, am privilegiul de a presta muncă de voluntariat la Hospice Emanuel. Inițial am urmărit să îmi îmbunătățesc abilitățile de comunicare în limba română și să învăț despre serviciile medicale în România. Ulterior, oamenii pe care i-am întâlnit și relațiile pe care le-am construit în cadrul fundației hospice, s-au dezvoltat și reprezintă un aspect foarte important din viața mea. Mi-am făcut prieteni dintre pacienți și din cadrul echipei hospice și sunt bucuroasă de fiecare oportunitate de a lucra cu ei. Am un respect profund pentru membrii personalului care vin la lucru în fiecare zi gata să se dăruiască fizic, emotional și spiritual, pentru a le purta de grijă pacienților și familiilor. Munca în hospice poate fi dificilă și înseamnă să investești mult din tine, pentru a face față zilnic provocărilor cu care te confrunți în acest domeniu de sănătate. Cele mai speciale momente din experiența mea ca voluntar la hospice le-am trăit când am însoțit-o pe Florina, pacientă hospice pediatrie în tabăra de vară hospice. Tabăra reprezintă o oportunitate minunată pentru copiii care trec prin circumstanțe dificile, să întâlnească alți copii care pot să se relaționeze la situația lor. Anul trecut am făcut o excursie cu copiii din tabără ca să vedem o frumoasă cascadă în apropierea Parcului Național Apuseni. Copiii erau plini de extaz. Am fost copleșită să le văd bucuria și dorința de viață, în timp ce încercau să se cațare pe stânci, sau să treacă pârâul de munte pășind pe pietrele alunecoase. Sunt plină de admirație pentru munca pe care o fac prietenii mei de la Hospice Emanuel și consider un privilegiu faptul că pot să îmi aduc și eu într-o oarecare măsură aportul, într-o slujire care are cu adevărat un mare impact în viața atâtor persoane aflate în suferință din Bihor, România.”

Nichole Carr